



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

13. Fames docet fastidiosum ganeonem esse frugalitate contentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

tionibus carnis est infestum, Venere tunc, & Cupidine incipiente
connubia serere, juxta illud Poëtae Vere nubunt alites; magis igi-
tur caro castiganda, & in freno habenda est.

Atque hinc apparet, auctam è jejunio famem, non solum
corpori prodesse, sed etiam seruire ad cohibendos intemperantes
animi motus, & cupiditatis mala domandam rebellionem. Sine
fame enim jeiunia non sentiremus; nec difficile esset, sine appeti-
tu cibi aut potus, esse temperantem. Quin & multa aspernare-
mur, à Deo ad nos alendos condita, nisi ea nobis fames com-
mendaret, faceretque pretiosa. In quam rem fabula illa extat,
Delicatus quispiam & gulæ ventrique deditus, cum numquam
fameret, tantum ea ori admouebat, quæ palato blandiebantur,
non quæ stomacho erant utilia. Accidit aliquando, ut ad lauti-
tias epularum, in rus inuitaretur, quod abesset ab vrbe longius.
Ut ergo aliquando è cibis voluptatem caperet, integramque ad
conuiuium famem afferret, pridiana cœna abstinuit. Summo
manè surgit, ne ferus hospes ad amicum veniat. Dum proficisci-
tur, spe singularum lautitiarum & opiparè instructarum dapum,
per siluam transit, ibi nocturno vento nimboque deiecta pyra,
magno numero reperit sub arbore jacentia; quæ ita spreuit, ut
ea etiam per contemptum lotio aspergeret. Sed, ut saepe consilia
temerè præcipitata, præsumptio cogit retractare, ita & huic
euenit. Cum enim riuus, quæ fuerat transeundum, ea nocte, sub-
itò, ad tantam altitudinem excreuisset, ut cum manifesto vitæ
discrimine ille se aquas ingressurum intelligeret, impransus lon-
giore via redire, tristisque coactus est. Itaque post ereptam
spem copiosi cibi, tam longum jeiunium tolerare insuetus, acer-
rimè esuriuit. Nullum erat in eo itinere hospitium, ad quod di-
uertere, nulla domus, in qua latrantem stomachum & talem in-
juriam ferre non solitum placaret. Itaque cum ad pyra siluestria,
quæ dudum rore nō cælesti irrigauerat, venisset, magna auiditate
collecta deterfaque arrosit; perspicuo documento fastidij & con-
temptus, cuius mortales iustissimas dant pœnas, dum coguntur
appetere & amplecti, quæ paulò antè spreuerunt, & abjecerunt.
Gulosus hic contemptor, ut modestus fieret, & vili apparatu
disceret esse contentus, non alia re meliùs, quàm fame potuit
domari,

Catull in
Pernigil.

XIII.

domari. Fames ergo virtutum est magistra, quamquam & ipsa magistris indigeat, ne sit occasio vitiorum.

XIV.
S. Augustin.
lib 10. Con-
fess. cap 31

Quod nemo accuratius obseruauit D. Augustino, qui DEVM ita alloquitur: *Est alia malitia diei, qua utinam sufficiat ei! Reficimur enim quotidianas ruinas corporis edendo & bibendo prorsus aescas & ventri destruas: cum occideris indigentiam meam, satietate misericordiae, & corruptibile hoc indueris incorruptione sempiterna. Nunc autem suavis est mihi necessitas, & aduersus istam suauitatem pugno, ne capiar, & quotidianum bellum gero in ieiunijs, sapiens in seruitutem reuolvens corpus meum, & dolores mei voluptate pelluntur. Nam fames & sitis, quidam dolores sunt. Urunt, & sicut febris necant, nisi alimentorum medicina succurrat. Qua quoniam praesto est ex consolatione munerum tuorum, in quibus nostra infirmitas terra & aqua & calum feruente, calamitates deliciae vocantur. Hoc me docuisti ut quemadmodum medicamenta, sic alimenta sumpturus accedam. Sed dum ad quietem satietatis ex indigentia molestia transeo, in ipso transitu mihi insidiatur laqueus concupiscentiae. Ipse enim transitus voluptas est: & non est alius, quam transeatur quam quod transire cogit necessitas. Et cum salus sit causa edendi & bibendi, adiungit se tamquam pedissequa, periculosa iucunditas, & plerumque praire conatur, ut eius causa fiat, quod salutis causa me facere vel dico, vel volo; nec idem modus utriusque est. Nam quod saluti satis est, delectationi parum est. & sepe incertum fit, utrum adhuc necessaria corporis cura subsidium petat, an voluptuaria cupiditatis fallacia ministerium suppetat. Ad hoc incertum hilarescit infelix anima, & in eo preparat excusationis patrocinium, gaudens non apparere quod satis sit moderationi valetudinis, ut obtentu salutis obumbret negotium voluptatis. His tentationibus quotidie conor resistere, & inuoco dextram tuam ad salutem meam, & ad te refero aestus meos: quia consilium mihi de hac re nondum stat. Audio vocem iubentis Dei mei: Non grauentur corda vestra in crapula & ebrietate.*

XV.

Ne igitur grauentur, aut si hoc pacto grauata sunt, ut plestantur, DEVS exquisitissimo iudicio sterilitatem famemque procurat, scilicet, si clauso calo, pluuia non fluxerit propter peccata populi. Quod & olim, tempore Prophetarum, & postea saepius factum, legimus. Immo ut artes DEI in diuersa potentes sciamus, Anno Domini 819, non ob siccitatem, sed propter juges pluuias, & aërem humore nimio resolutum, magna incommoda contigerunt. Nam
& homi-

2. Paral. 6. 26.

In Annalibus
Francor. An.
819.